

Dva bratři v jedné firmě

Vzájemný respekt i soutěživost

Hlavní téma
Stříbro
– investice desetiletí

Rozhovor
Krise 2008 odkryla karty, šanci
na změny jsme ale promeškali

Mince s příběhem
Francouzská excelence –
numismatický i umělecký skvost

Editorial

Vážení klienti, drahé kovy se po více než sedmi letech poklesu nebo stagnace vracejí do silné růstové fáze. Mnozí z vás se toho zalekli a mají pocit, že jim vše již uteklo a na nákup zlata je pozdě. Není tomu tak. V nejbližších letech očekáváme nárůst ceny zlata ve stovkách procent (už v příštím roce by měla být překonána maxima na zlatě z roku 2011 na úrovni 1900 USD za unci).

Zejména u stříbra vidíme jedinečnou investiční příležitost, věnujeme mu proto srpnové vydání našeho časopisu. Stříbro je dlouhodobě podhodnocené, nejen vůči zlatu, ale i ve srovnání s ostatními investicemi. Nyní je stříbro více než 86× levnější než zlato. A přestože od začátku roku zhodnotilo o 10 %, nachází se jeho cena stále na historicky velmi nízké hodnotě. Podobně podhodnocena je i platina. Nenechte si tuto příležitost ujít.

Naším přáním je, abyste si svůj kov naspořili za těch nejvýhodnějších podmínek a abyste plně profitovali z budoucího nárůstu cen drahých kovů. Budete tak dobře připraveni na turbulentní období, kterým budeme čelit.

Světová ekonomika trpí mnoha neřešenými problémy, které se od roku 2008 stále prohlubují. V rozhovoru s ekonomkou Ilonou Švihlíkovou si můžete přečíst, proč se centrální banky světa raději zajišťují zlatem, nebo to, že míra nerovnosti stále stoupá a přerozdělení bohatství ve společnosti je na úrovni roku 1820. Z rozhovoru s Vladimírem a Liborem Brůny se zase dozvíte, proč je fajn mít ve firmě bráchu.

Příjemné čtení plné inspirace pro vaše investice vám přeje

Pavel Ryba
obchodní ředitel
GOLDEN GATE CZ

Kalendář nadcházejících akcí Golden Gate

Dům, který postavilo stříbro

28. srpna – Praha
VŠE, náměstí W. Churchilla 4

Vyšehradské fórum

10. října – Praha
Kongresové centrum, 5. května 1640/65

Číslo měsíce

17,09 USD za troyskou unci

Cena stříbra vystoupala na začátku srpna na roční maximum.

Citát měsíce

„Stříbro je nepostradatelný kov. Moderní život, jak jej známe, by bez stříbra nemohl existovat.“

Mike Maloney
Investujte do zlata a stříbra

Vyšehradské fórum 2019

Získejte ekonomické informace s předstihem!

Přední čeští ekonomové, aktuální témata, zasvěcené informace. To vše přinese již sedmý ročník Vyšehradského fóra, největší investiční konference v Česku, která se uskuteční ve čtvrtek 10. října 2019 od 18.00 hodin v Kongresovém centru Praha.

Těšit se můžete na dva významné české odborníky na finanční trhy: hlavního ekonoma finanční skupiny Roklen Mgr. Ing. Dominika Stroukala, Ph.D., a rektora vysoké školy CEVRO Institut prof. Ing. Josefa Šimu, Ph.D.

Dominik Stroukal je specialista na teorii ekonomických a měnových systémů, kryptoměny a ekonomiku

médií. Vystudoval Univerzitu Karlovu a Vysokou školu ekonomickou, kde získal doktorát z ekonomie. Přednášel na řadě vysokých a středních škol, v současnosti působí na VŠ CEVRO Institut. Je autorem několika knih, např. *Bitcoin, peníze budoucnosti* (2015) a *Ekonomické bubliny* (2019).

Profesor Josef Šima je český ekonom a vysokoškolský pedagog. Ve své výzkumné činnosti se soustředí zejména na ekonomii a právo, ekonomii regulací a rakouskou ekonomickou školu. Od roku 2009 působí jako rektor vysoké školy CEVRO Institut. Je šéfredaktorem odborného časopisu *New Perspectives on Political Economy*, přeložil více než desítku knih, jako pedagog se věnuje zejména ekonomickým a hospodářsko-politickým tématům. Je autorem řady článků v domácím a zahraničním odborném i populárním tisku, spoluautorem učebnic a autorem knih *Trh v čase a prostoru* (2000) a *Ekonomie a právo: úvod do logiky společenského jednání* (2004).

Stříbro

— investice desetiletí

Stříbro obvykle neplní titulní stránky novin, v jeho nenápadnosti je ale jeho velká síla. Tento v průmyslu nepostradatelný kov bývá stále častěji označován za nejlepší investici této dekády. Nabízí dlouhodobou ochranu majetku a především má v sobě obrovský potenciál budoucího růstu. A jak upozorňují ekonomové, v časech krize se zlatem pro chleba určitě nepůjete, se stříbrem možná ano.

Trh se stříbrem zaznamenal v posledních týdnech několik razantních proměn. Poměr ceny stříbra ke zlatu letos v červnu vzrostl na 25letá maxima a dostal se na úroveň 90 : 1. To znamená, že stříbro je extrémně podhodnocené a k nákupu unce zlata byste potřebovali více než 90 uncí stříbra. Cena stříbra začala v polovině července rychle růst a dostala se na svá roční maxima. Následující graf naznačuje, že by mohlo jít o zahájení nového trendu a cena stříbra by se mohla zlatu dále přibližovat.

Ve prospěch stříbra mluví mnoho dalších argumentů, zde je 10 důvodů, proč je stříbro ideálním doplňkem každého investičního portfolia.

1. Stříbro je levné a dostupné v jednotkách tisíců

Stříbro je pro průměrného investora mnohem dostupnější než zlato, a přesto mu v době krize pomůže udržet si životní úroveň stejně dobře jako zlato. Stříbro je dnes takřka 70× levnější než zlato, majetek však dokáže ochránit stejně. Díky příznivé ceně může být stříbro také skvělým dárkem pro každou příležitost.

2. V dobách růstu stříbro překonává zlato

Trh se stříbrem je velmi malý a s tím je spojena také vyšší volatilita. To znamená, že v dobách „medvědího trhu“ nebolí při klesající tendenci ceny ztrácí stříbro rychleji než zlato. Na druhou stranu v dobách „býčího trhu“ čili v období růstu stoupá stříbro obvykle mnohem výš a rychleji, jak můžete také vidět v grafu.

3. Stříbro jsou skutečné peníze

Fyzické stříbro je nositelem hodnoty, stejně jako zlato. Přestože už dávno není součástí naší měny, je spolu se zlatem tou nejvyšší formou peněz. Nemůže být vytvořeno z ničeho, jako papírové měny nebo jako peníze v digitální podobě. Stříbro bylo dokonce v minulosti používáno jako platidlo mnohem častěji než zlato. Stříbro je jedna z mála investic, ve které neexistuje riziko protistrany. To znamená, že nikdy nejste závislí na jiné osobě, zda splní smlouvu, nebo slib, jako v případě akcií, dluhopisů či účtu v bance.

4. Fyzické stříbro máte zcela pod kontrolou

Kolik investic, které vlastníte, můžete skutečně držet ve vlastních rukou? Ve světě papírových peněz, digitálního obchodu a umělého vytváření měny, v době narůstající nejistoty v bankovním sektoru stojí fyzické stříbro jako jedno z mála investičních aktiv v protikladu. Můžete ho nosit u sebe, ať jdete kamkoli, dokonce i při cestě do jiné země. Navíc se jedná o zcela anonymní investici.

5. Stříbro je rychle směnitelné a praktické pro drobné nákupy

Stříbro je nejen levnější než zlato v případě nákupu, ale může být také praktičtější v situaci, když potřebujete svůj kov prodat.

Věděli jste, že vám stříbro může dokonce i „postavit dům“? Jak efektivně investovat do drahých kovů a využít změny na trzích ve svůj prospěch se dozvíte v nejnovější přednášce obchodního ředitele Golden Gate Pavla Ryby Dům, který postavilo stříbro. Na příkladech vám ukáže, jak si pomocí stříbrných rezerv dožijete hypotéku, nebo dokonce „vydělat“ na nemovitost.

Možná budete jednou potřebovat hotovost a nebudete se chtít zbavit celé unce zlata najednou. Díky stříbrným slitkům či mincím si budete moci prodej naplánovat podle svých potřeb a podle situace na trhu. Každý investor by měl vlastnit nějaké stříbro právě z tohoto důvodu. Stříbrné slitky a mince od prestižních sléváren a mincoven, které nabízejí, můžete prodat prakticky kdekoli na světě. U nás směníte slitky za peníze do druhého dne.

6. Zásoby stříbra prudce klesají

Většina světových centrálních bank drží jisté procento svých rezerv ve zlatě, stříbro však takřka žádné vlády nevládní. Ještě v šedesátých letech minulého století měla přitom většina vlád na planetě velké zásoby stříbra. USA po druhé světové válce disponovaly obrovskou zásobou stříbra čítající neuvěřitelných 3,5 miliardy uncí. Později však začaly centrální banky své strategické stříbrné rezervy postupně odprodávat, zaválily trh stříbrem, čímž tlačily jeho cenu pod těžební náklady. Od roku 2010 už nevládní Američané ve strategických zásobách žádné stříbro, stejně jako naprostá většina západních zemí. Stříbro tak ve svém vlastnictví drží relativně velice málo lidí na světě.

7. Využití stříbra v průmyslu roste ve všech oborech

Stříbro je všude. Neuplyne jediný den, kdy byste nepoužili nějaký výrobek obsahující stříbro. Téměř všechna významná průmyslová odvětví, od elektroniky a medicíny až po výrobu baterií a solárních panelů, stříbro v nějaké podobě potřebují. Mike Maloney ve své knize uvádí: „*Stříbro je nepostradatelný kov. Je elektricky nejvodivější, tepelně vodivé a reflexní. Moderní život, jak jej známe, by bez stříbra nemohl existovat.*“

8. Produkce dolů i recyklace rok od roku klesají

Těžba stříbra dosáhla podle údajů producentů svého vrcholu. Loni zaznamenali těžaři třetí meziroční pokles v řadě po

předchozím 13letém období růstu. Také recyklace kovu je od roku 2012 na ústupu, v roce 2018 meziročně klesla o téměř dvě procenta. Na trhu s fyzickým stříbrem proto téměř každý rok zaznamenáváme v nabídce fyzického stříbra deficit. V loňském roce dosáhl takřka 30 milionů trojských uncí.

9. Stoupá celosvětová poptávka

Světová poptávka po fyzickém stříbrem stále roste, v roce 2018 se dostala na desetileté maximum. Stříbrné slitky a mince jsou mezi investory čím dál populárnější. Většina hlavních mincoven se v posledních letech dostala na rekordní úroveň tržeb a nestačila uspokojovat poptávku po stříbrných mincích. Zájem o stříbro prudce roste také na dvou největších světových trzích: v Číně a Indii. Stojí za tím bohatnutí tamní populace, zvyšování průmyslové produkce a především zmiňovaná výroba solárních panelů.

10. Poměr ceny zlata a stříbra nahrává stříbru

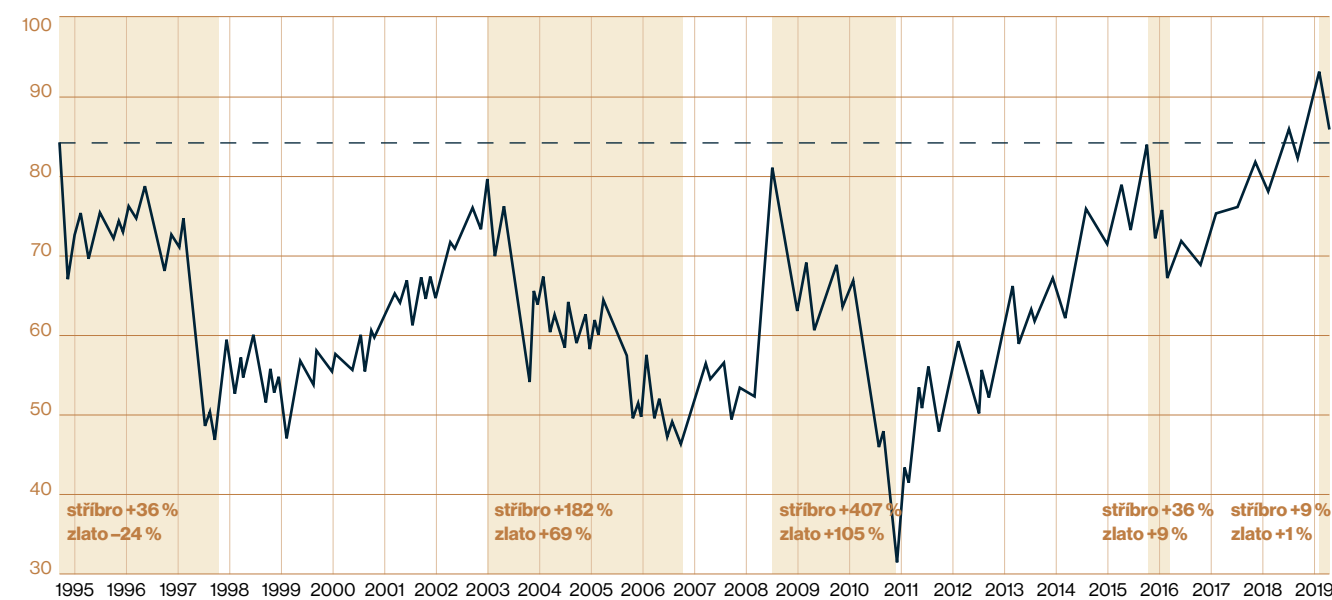
Během prvních 2000 let, kdy hlavní formou peněz na světě bylo stříbro a zlato, se směnný kurz mezi těmito dvěma kovy pohyboval v průměru 12 uncí stříbra za jednu unci zlata. Poměr se v průběhu 20. století dostal na průměr 47 : 1. V 21. století je však průměrný poměr už 61 : 1, aktuálně se pohybuje pod hranicí 90 : 1. To znamená, že je stříbro oproti zlatu velmi podhodnoceno.

Důvodů, proč právě v této době investovat do stříbra, by se dalo najít ještě daleko více: záporné úroky v ekonomice, které nedovolují běžným finančním aktivům zhodnocovat, obavy o budoucnost ekonomiky, geopolitické problémy, kolísání měn i finančních trhů. Drahé kovy jsou jednoduchým prostředkem, jak diverzifikovat a ochránit své portfolio. Stříbro je navíc strategickou a nenahraditelnou surovinou, která se stává stále vzácnější.

Čtyři hlavní změny v poměru ceny stříbra a zlata za posledních 25 let
Aktuální propad zcela vpravo ukazuje, že stříbro od 12. července vzrostlo o 9 %, zatímco zlato o 1 %. To výrazně snížilo poměr zlata a stříbra. Jde o začátek nového trendu?

Graf je aktuální k 25. červenci 2019
Zdroj: Goldsilver.com dle London Bullion Market Association (LBMA)

Koeficient ceny stříbra a zlata

Krize 2008 odkryla karty, šanci na změny jsme ale promeškali

Je to jedna z nejvýraznějších českých ekonomek současnosti. Jejím hlavním oborem jsou mezinárodní ekonomické vztahy, různé aspekty globalizace, měnové otázky, energetická bezpečnost a souvislosti mezi ekonomikou a politikou. Ilona Švihlíková se nebojí nazývat věci pravými jmény a umí jasně popsat největší problémy české i světové ekonomiky spolu s jejich příčinami.

Vaše nejnovější kniha se jmenuje *Kapitalismus, socialismus a budoucnost*, popisujete v ní současný systém jako rentiérský kapitalismus. Proč právě rentiérský?

V knize se věnujeme vzniku kapitalismu a jeho významným přelomovým obdobím. Zaměřujeme se na současnou ekonomickou realitu s důrazem na velkou recesi. Jedním z hlavních důvodů, proč máme problém současný kapitalismus nazývat kapitalismem, je velké posilování renty.

Co je renta a v čem může být nebezpečná?

Renta je spjata s privilegií pro určité skupiny, je to typický znak pro feudalismus. Také v kapitalismu byla vždy přítomná, minimálně v podobě pozemkové renty, ale v posledních třiceti, čtyřiceti letech renta jako společenský přebytek znatelně roste a začíná hrát významnější roli než zisk. Hlavní důvody jsou dva: masivně roste fenomén dobývání renty ve smyslu parazitování na veřejných rozpočtech. Druhým důvodem je struktura ekonomiky. Stále více trhů má velmi koncentrovaný, někdy až monopolní charakter. V tom případě se už nejedná o zisk, ale o rentu. Firma nebo korporace těží ze své privilegované pozice, kterou si drží.

Je to jen váš názor, nebo stejné obavy sdílí i kolegové v zahraničí?

Naše kniha vyšla na sklonku roku 2017 a v lednu 2018 se konalo Světové ekonomické fórum v Davosu a jedním z velkých témat tam byla právě renta. Britský ekonom a odborník na dobývání renty Guy Standing upozornil například na problém dotací. Prohlásil, že jestli něco vyspělé země potřebují, pak je to vyhlášení války dotacím. Dotace zcela deformují systém. Vytvářejí privilegované subjekty, a když jsou propojené s politickou mocí, je to nebezpečné. Dnes, bohužel, nejde o to, kdo je lepší nebo inovativnější, ale o to, kdo koho zná a umí ty správné klíčky.

Například společná evropská zemědělská politika je chorá, navíc poškozuje krajinu, což je klíčový problém. Není to ale jen v Evropě, dotují i Spojené státy americké.

Zdá se, že firmám s privilegovaným postavením v ekonomice i společnosti stále přibývá. Hrály v tomto ohledu nějakou roli rok 2008 a celosvětová krize?

Rok 2008 v tomto ohledu rozhodně nic nezlepšil. Ale dal nám šanci vidět věci, jak doopravdy jsou, odkryl karty. Je pravda, že v řadě odvětví je koncentrace ještě větší, než byla, dobrý příklad je třeba finančnictví. Děje se to

Existují oficiální data OECD, podle kterých je nerovnoměrnost bohatství na úrovni roku 1820. Tato informace vyvolala celkem skandál, protože se tak dostáváme jakoby zpět do historické etapy začátku kapitalismu.

Zpráva OECD o nerovnosti

obecně u vyspělých zemí, v USA je tento fenomén nejsilnější. Vidíme to u velkých technologických firem jako Amazon, Google nebo Facebook, které mají ve svém odvětví určitou výsadní pozici, což představuje obrovská rizika. Bezpečnostní i ekonomická.

Úvaha, že nebudu mít konkurenci na trhu, že se jí nějakým způsobem vyhnou, je ale podstatně starší. Jejím hlavním představitelem je americký miliardář Warren Buffett. Má přímo investiční strategii, které říká „vykopat příkopy“. Firmu doslova ohradil tak, aby na trh už nikdo jiný nemohl.

Jak se takové „příkopy“ kopou? Přes politický lobbying?

Přesně tak, může to být pomocí na míru napsaných zákonů, nebo tím, že konkurenci jednoduše skoupí. Možností je celá řada. Důsledkem je, že konkurence zůstává jen pro ty „slabé“. Menší hráči, ti ať si navzájem konkurují, ale na samotné špičce je už dostatek moci na to, aby na ně tzv. nikdo nemohl. Silné propojení s politickou sférou je v tomto světě nesmírně důležité.

Jak lze ještě dobývat rentu?

Těch možností je strašně moc. Každý den se objevují nové. Nejde jen o to, že z veřejných rozpočtů vytahujete peníze, ale vy si pomoci té velké ekonomické moci, která se vzápětí prolne s politickou, zajistíte možnost si svou pozici v systému uchovat legislativně a mít trvale přístup ke zdroji, napsat si zákon na míru. Krásný příklad u nás: Kdo píše stavební zákon? Hospodářská komora, která zastupuje podnikatele! Takový zákon by přece mělo psát ministerstvo. A podobných příkladů je celá řada.

Ve svých knihách poukazyjete také na to, že na světě stále více roste ekonomická nerovnost.

Roste nerovnoměrnost v příjmech. Tempo je v různých zemích odlišné, ale třeba ve Spojených státech je velmi rychlé. Právě to v zemi vyvolalo celkem dramatickou politickou změnu. Ještě vyšší nerovnoměrnost je ale v případě distribuce bohatství. Existují oficiální data OECD, podle kterých je nerovnoměrnost bohatství na úrovni roku 1820. Tato informace vyvolala celkem skandál, protože se tak dostáváme jakoby zpět do historické etapy začátku kapitalismu.

Tato varování ale zaznívají až v posledních deseti letech po velké recesi. Před tím bylo téma na okraji zájmu.

Proč se o tom začalo mluvit až teď?

Hlavní důvod, proč se o problému nerovnosti mluví a hledají se řešení (alespoň tedy na papíře), je to, že má značné politické dopady. Tradiční politické strany ve velké řadě vyspělých zemí ztrácejí vliv, nastupují

antisystémové strany, a tím ohrožují status quo. Proč dopadly v Itálii volby tak, že vyhrály dvě antiestablishmentové strany? Protože Italové už dvacet let stagnují.

Jak se vy osobně díváte na tento trend? Mohou „antisystémoví hráči“ přinést něco pozitivního?
Nezabývám se otázkou, jestli je něco dobře, nebo špatně, vnímám to jako realitu a spíše mě zajímá hledání kořenu problému. Máme tady zkrátka dlouhodobě neřešený problém, kdy už privilegia jedné skupiny není možné skrývat a dvojí metr je nesmírně viditelný. Ať už se to týká třeba dotací... To je celosvětový problém, nejen u nás. Druhá věc je otázka, jak se tvoří pravidla. Dnes je možné, aby korporace žalovala stát, pokud změní ekonomická pravidla. To je dobývání renty jako vyšité. Zahraniční korporace, když je mocná, si dokáže vynutit změnu pravidel státu. Příkladem mohou být firmy tabákového průmyslu. Pak se lidé začnou ptát: Kdo nám vlastně vládne? Jaký máme vliv my sami? Pak není divu, že se obracejí na strany, které systém radikálně kritizují a slibují výrazné změny. Nemusi se stát nic, nebo se situace ještě zhorší, ale momentálně je to takový stav hledání. Lidé hledají svůj hlas. Proto vyhrál Trump, proto uspěl brexit. Protože dali lidem naději, že budou mít zpět svůj hlas. Brexit měl geniální heslo: „Take back control...“ – „Vzít si zpátky kontrolu...“ To byl geniální tah. Dobře vycítili, že lidé nikoho nezajímají, nemají nikde zastání a jsou všem ukradení.

Podobná hesla lze vidět i u nás u nejrůznějších nově vznikajících stran...

Vystihuje to stále ten pocit, že obyčejný člověk nemá žádný vliv, nebo jej má jen minimální. Ale jedna věc je vyjádřit pocity lidí a jiná věc je nabídnout řešení. To se může od sebe frapantně lišit, to vidíme i na brexitu, politicky je vycítěný dobře, ale zpracovaný katastrofálně.

Asi proto, že bořit je vždy snazší než něco postavit.
Někdy je nutné něco nefunkčního zbořit, ale musíte alespoň v druhé fázi přijít s nějakým programem, který nabízí opravdu změnu, a ne jen heslo a projev nespokojenosti.

Je to právě 11 let od hospodářské krize. Ekonomové se začínají shodovat, že současný ekonomický cyklus je na svém vrcholu. Blíží se podle vás další významnější krize?

Pro mě není tolik důležitá fáze ekonomického cyklu. Pro mě je důležitější a dlouhodobější strukturální pohled. Zajímá mne, jestli byly vyřešeny příčiny předchozí krize. A to nebyly – byly pouze překryty, především monetární politikou, na kterou se chybně naložilo nesnesitelně velké břemeno. To se projevilo v politice kvantitativ-

ního uvolňování, v záporných sazbách, jež řada zemí stále používá. Krásným příkladem, myšleno ironicky, je eurozóna. V prosinci skončil program kvantitativního uvolňování, od ledna se zhoršují ekonomické údaje a v posledních měsících už guvernér centrální banky přizná, že připravuje masivní intervenci. To bezesporu není standardní hospodářská politika. To, že jsou problémy v ekonomice, to je jasné. Podle mého jsou ale strukturální a dlouhodobé.

Do jaké míry je možné na tuto situaci reagovat?

Už asi tři čtvrtě roku významné instituce varují, že manévrovací prostor hospodářských politik je velmi omezený. Jednoduše říkají: když se vám objeví strašidlo recese, nemáte municí. Jeden příklad extrému, před kterým jsem už dříve velice varovala: asi před třemi, čtyřmi měsíci přišel Mezinárodní měnový fond (MMF) s úvahou, že by bylo vhodné kvůli této situaci zrušit hotovost.

Vím, že s koncem hotovosti koketují některé sever-ské země, ale že by s návrhem přišel i MMF, to slyším poprvé. Co tím sleduje?

Ve chvíli, kdy nemáte možnost vyměnit bezhotovostní peníze na hotovost, mohou jít sazby v ekonomice třeba na minus deset procent a nemáte proti tomu jako občan žádnou obranu. Velmi mě to znepokojuje. Vzedmula se proti tomu sice velká bouře odporu, ale fakt, že takovou informaci MMF vůbec vypustil, může být známkou zoufalství a bezradnosti. Jestliže přijde další recese nebo, nedej bože, krize, a to vyloučit nelze, protože míra rizik ve světové ekonomice roste, tak jak se s nimi vypořádat? Prostředky jsou skutečně velmi vyčerpané.

Jedním z dalších nástrojů, které centrální banky v recesi rády používají, je kvantitativní uvolňování. Proč to po krizi v roce 2008 ekonomice příliš neprospělo?

Když lijete peníze do ekonomiky, která má strukturální problémy, je to jako umělý doping, deformuje to ceny a spoření. Obávám se, že tato situace přeje bublinám. V řadě zemí vidíme tendence k bublinám v oblasti nemovitostí, tam se to objevuje poměrně razantně. Bohatší lidé mají volné prostředky a hledají něco, co zhodnotí. Akcie jsou rizikové, u dluhopisů je nízký výnos nebo nesou velké riziko. Co vás dál napadá? Komodity či nemovitosti. A už jsme u spekulativních nákupů nemovitostí, nájmy se ženou do výše, lidé to nevládají a metropole kolabují. Pak může přijít razantní politická akce. Jako nedávno v Berlíně, který zastropoval výši nájemného.

Od krize se také stále častěji mluví o změnách ve finančním sektoru a o tom, která měna by mohla v budoucnu nahradit dolar...

Lidé hledají svůj hlas. Proto vyhrál Trump, proto uspěl brexit. Protože dali lidem naději, že budou mít zpět svůj hlas. Brexit měl geniální heslo: „Take back control...“ – „Vzít si zpátky kontrolu...“

Málo o čem se tolik diskutuje po roce 2008 jako o peněžním systému, protože porucha se nejvíce projevila právě ve finančním sektoru. Existuje řada teorií. Některé se například snaží omezit výsadní postavení komerčních bank v systému. Banky jsou nesmírně privilegované subjekty. Za účelem soukromého zisku vytváří veřejný statek (peníze). Tato diskuse probíhá hlavně v německy mluvících zemích a v praxi by to vypadalo tak, že banky by musely mít stoprocentní rezervy. To znamená, že by nemohly moci vytvářet bezhotovostní peníze.

Co by to v praxi znamenalo?

Mohlo by to omezit privilegia bank a vedlo by to k oslabení různých spekulativních investic. Na druhou stranu by opatření posílilo roli centrální banky, která by získala větší moc. Ve Švýcarsku už na toto téma proběhlo dokonce referendum, samozřejmě neprošlo. Jinou otázkou je oslabování role amerického dolaru a hledání alternativ. Síla amerického dolaru nespočívá ve významu americké ekonomiky, ale v tom, že nemá vyzvatele. Zatím. Mělo to být euro, ale nemůže, protože je v mnoha ohledech postaveno špatně. I když z hlediska mezinárodních plateb se snaží s dolarem srovnávat, ale chybí zde politická vůle. Kromě Francie nemají evropské země v tomto směru žádné ambice a politická podpora je v tomto případě nezbytná.

A ostatní měny?

Japonský jen není v situaci, kdy by si mohl dovolit dolaru konkurovat, britskou libru si můžeme škrtnout úplně. Švýcarský frank je zajímavý. Ale je to příliš malá země na to, aby hrála globální roli. Zbývá samozřejmě zlato, proto centrální banky posilují roli zlata ve svých devizových rezervách. A poslední země, která by mohla aspirovat na měnového lídra, je Čína. Jüan posiluje, ale pořád je ve srovnání s dolarem velmi malý. Je ale možné, že jde o proces, který už započal, a v budoucnu bude jüan představovat vůči dolaru alternativu.

Basilejský výbor nedávno posílil roli zlata v rozvahách centrálních bank. Můžeme to chápat jako snahu o stabilizaci finančního sektoru?

Je to uvědomění si toho, že finanční svět nefunguje optimálně, když to řeknu mírně. A devizové rezervy by měly mít pestřejší portfolio. Ještě před Basilejí 3 bylo patrné, že se řada států snaží dostat zpět do země zlaté rezervy uložené v zahraničí. Vidím to jako důležitý signál veřejnosti: „...stavíme opevnění, a kdyby přišel úder, máme zlato.“ Česko nemá co navracet, protože jsme zlaté rezervy, řeknu to na rovinu, naprosto idiotsky prodali za nejhorších cen a v nejhorších podmínkách. Asi nejvic je to patrné u Ruské federace, která masivně navyšuje zlaté rezervy. Souvisí to se skutečností, že se

Rusko snaží masivně dedolarizovat. Má velkou výhodu v tom, že vlastní obrovské zásoby zlata a těží si vlastní zlato.

Jak vidíte budoucnost eurozóny?

Špatně. Myslím si, že nemůže vydržet. Eurozóna je od základu chybně sestavená. Jsou tam země, které jsou strukturálně a výkonnostně nesmírně odlišné, což by asi tak nevadilo, USA jsou také pestré území, ale chybí opravdové institucionální zabezpečení evropských struktur, které by ji stabilizovalo. Eurozóna je naopak vnitřně permanentně destabilizovaná. Euro situaci spíše ještě zhoršuje, rozšiřuje se počet zemí, které ho neunesou. To není jen Řecko, ale i Itálie – a čím dál více i Francie má s eurem potíže.

Existuje pro Evropu nějaké řešení?

Macronův nápad na společný rozpočet není úplně hloupý, odpovídá veškeré teorii i praxi. Když se podíváte do historie, tak bylo hodně pokusů o měnové unie, ale všechny se rozpadly. Až na tu německou, která skončila sjednocením země. Měnová unie může fungovat pouze v případě, pokud jde o politickou unii s federativním rozpočtem. Zakladatelé eura nedomysleli, že společná měna je velmi silný nástroj, proto pozitivně fungují jen ty, které skončí sjednocením země. Euro tak, jak je postaveno nyní, odporuje všem ekonomickým zkušenostem a teoriím, jen to nikdo neposlouchá.

Můžeme očekávat u dalších zemí problémy ve stylu Řecka?

Řecko se příliš dramatizovalo, ale Itálie má mnohem větší problémy, navíc je velická, tvoří 16 % eurozóny. Jedna z možností na zklidnění a stabilizaci je paralelní měna, jak navrhuji sami Italové. Říkají tomu minidluhopisy. Eurozóna se tomu brání, ale podle mě to není špatný nápad. Máte něco, co obíhá jen na vašem území, pomáhá to zrychlit ekonomiku a zároveň zachováte euro pro mezinárodní platby.

Z toho tedy vyplývá, že nejste velkou zastávkyní zavedení eura u nás.

Ježíšikriste ne! (smích) Jsou tam obrovská rizika a minimální přínosy.

Dva bratři v jedné firmě Vzájemný respekt i soutěživost

Vladimír a Libor Brúnové si svou kariéru budovali každý zvlášť. Nyní svoje znalosti a zkušenosti společně uplatňují ve vedení Golden Gate. A jak to spolu jako dva soutěživé typy zvládají? Překvapivě dobře. Panuje mezi nimi zdravá rivalita, která jim pomáhá posouvat se dál nejen v podnikání, zároveň je pojí vzájemný respekt a důvěra. Rozhovor vznikl pro časopis ForMen.

Jak jste se dostali k podnikání s investicemi do zlata a stříbra?

VB Do Golden Gate jsem přišel v roce 2012 po roce existence firmy. Přivedl mě jeden z akcionářů, který dal do rozvoje firmy peníze a potřeboval ji rozšířit. Okamžitě mě oslovil jak produkt, tak hlavně oba zakladatelé, Pavel Ryba a Pavel Kupka. Dokázali jsme si vzájemně hodně věcí předat. Všichni tři jsme úplně odlišní, ale na důležitých věcech jsme se dovedli vždy shodnout. A měli jsme odvahu přivádět do firmy skvělé lidi. Úspěch Golden Gate stojí na lidech, kteří by byli špičkou v jakékoli profesi. Ve firmě panuje hezká atmosféra a ta u nás drží úspěšné lidi, je jim s námi dobře.

LB Jako investor se oboru věnuju sedm let. Hlavně kvůli diverzifikaci a dlouhodobé ochraně bohatství. Do firmy mě přivedl brácha před dvěma lety. Se zakladateli vybudoval firmu tak velkou, že potřeboval přivést další partáky s dlouholetými zkušenostmi, kteří jim pomohou s řízením a dalším rozvojem. Nejdříve jsem kvůli rodinnému vztahu váhal, ale ostatní akcionáři mě přesvědčili a 12 let kariéry a skvělých úspěchů mi dodalo odvahy, i když jsme šli vždy každý vlastní cestou.

Vladimír Brúna (VB) předseda představenstva Golden Gate

Kariéru začínal v poradenské firmě Ernst & Young, dva roky působil v Londýně. V Golden Gate pracuje od roku 2012, je odpovědný za tvorbu strategie firmy a její naplňování. „Na Golden Gate mi dává smysl dlouhodobá vize firmy – jsme nejlepší firmou na trhu s investicemi do drahých kovů.“

Libor Brúna (LB)
provozní ředitel Golden Gate
Zkušenosti sbíral v poradenské společnosti PwC, v CME a Raben Logistics, kde působil ve funkcích jednatele pro ČR a Slovensko a finančního ředitele pro střední Evropu. Na Golden Gate ho baví práce se skvělými kolegy se silnými morálními hodnotami. „Děláme poctivou práci, jejímiž cíli jsou dlouhodobá ochrana majetku klientů, rozvoj a vzdělávání.“

Kolik by měl člověk v průměru investovat za rok?

VB Fyzické zlato a stříbro by podle mého názoru mělo tvořit 20 % investic klienta. Proto by měl člověk investovat tolik, aby měl celkově pětinu svých investic ve fyzickém zlatu a stříbru. V dobách předražených akcií a nesmyslně drahých nemovitostí je to rozumná volba a velká investiční příležitost. Až budou nemovitosti a akcie za rozumnou cenu, měla by hodnota fyzických kovů dosahovat 5–10 % majetku. Teď je však vhodná doba na investice do drahých kovů.

LB Pro děti na studia kolem 30 tisíc za rok (2,5 tisíce měsíčně), aby v dospělosti dosáhly na zaplacení studií nebo měly na start v podnikání. Pokud má někdo hypotéku, měl by odkládat stranou třetinu výše měsíční splátky jako rezervu pro případ růstu sazeb ze současných 2 na obvyklých 5 %. Je to ale velmi individuální. A tak přistupujeme k našim klientům.

Nepanovala mezi vámi a bratrem někdy rivalita?

VB Rivalita mezi námi vždy panovala, ale zároveň k bráchovi cítím velký respekt. Je to jeden z mála lidí, který dokáže ovlivnit mé názory. Vždy mi dobře poradí a vím, že to se mnou myslí dobře. Cokoli jsme spolu dělali, vždy dopadlo dobře. Myslím, že naši rodiče z nás mohou mít radost. Jsem šťastný, že mám tak úspěšného brácha. Líbí se mi jeho životní filosofie, nejdůležitější jsou pro něj zdraví a vztahy. Pokud jsou tyto dvě veličiny v pořádku, vše ostatní už se dostaví.

LB Rivalita panovala mezi námi celý život hlavně ve všech různých hrách, posouvala nás. V práci je brácha velkorysý a přející. Z mého úspěchu má radost dvojnásobnou. Na fotbalovém hřišti mám větší zkušenosti já. Stejně tak jsem nadšený, když brácha odvede skvělou práci na hřišti a odehraje výborný zápas. Jsme stoperská dvojice, přes kterou těžko někdo projde.

Pomáháte si v osobním i pracovním životě?

VB Hrajeme spolu malý fotbal v jednom týmu, nastupujeme oba v obraně. Brácha je ten tvořivý a já jsem ta hrubá síla, vzájemně se doplňujeme. Chodíme spolu na společné tréninky zaměřené na posilování. Máme za sebou několik úspěšných investic do nemovitostí. A brácha po mně převzal štafetu v investicích do drahých kovů. Pokud chci najít zajímavou investiční příležitost v mincích, je na to brácha větší expert než já, i když jsem v oboru déle.

LB V práci mi brácha předal vše, co věděl a zažil. Vyprávěl mi, když jsme jeli na první služební cestu do Mnichova, když jsme doma grilovali, šli spolu běhat, pak i na pravidelných týdenních setkáních. V osobním životě je naše pouto ještě pevnější.

Čím vás váš bratr inspiruje? Je něco, co vám dal do života?

VB Líbí se mi, jak dokáže dělat věci pro radost a potřebuje mít hlubší smysl své činnosti. Má ve všem neuvěřitelnou lehkost, talent. Lidé ho přirozeně respektují, nemá nepřátele. Má ve svých věcech pořádek, já jsem spíše chaotik. Při společných investicích do nemovitostí měl vždy hezký všechno strukturované, já papíry doháněl až na poslední chvíli, ale tento chaos často přinesl větší ziskovost. Brácha je strukturovanější, já musím více improvizovat a také se na výsledek více nadřít, ať ve firmě, nebo ve sportu.

LB Inspiruje mě svoji vytrvalostí, odvahou, schopností řešit těžké situace. Celý život mi ukazuje správný směr. Do čeho jsme spolu vlezli, tam byly úspěch, zábava, radost.

Netajíte se tím, že jste byli adeпти na zvláštní školu.

Nakonec jste ale oba vystudovali vysokou a nyní máte prosperující firmu. Jaký je váš recept na úspěch?

VB Oba děláme jen věci, které nás baví. Neplýtváme energií nad něčím, co nedokážeme ovlivnit. Máme odvalu dělat nové věci a také se obklopujeme lidmi, kteří jsou lepší než my. A oba jsme vítěznými typy, nemáme rádi ty ubrečené a dopředu poražené. Ani pro jednoho z nás neexistuje, že něco nejde. Táta nám vždycky říkal: Všechno jde, když se chce. Jen chciplá koza nejde.

LB Jednoduchost, zdravý selský rozum, vynikající vztahy, vůle, morálka.

Oba rádi sportujete, čemu se věnujete nejraději?

VB Společně s bráchou a jedním dalším společníkem tvoříme základní kámen AG Teamu, už více než 12 let hrajeme Hanspaulskou ligu malého fotbalu. Třikrát týdně pilujeme fyzickou kondici v posilovně v našich firemních prostorech. Pravidelně ve firmě běháme, vedeme ke sportu i naše zaměstnance, oblíbené jsou MultiSport karty.

LB Jezdíme na jachty, do hor, běháme. Tvoříme osu týmu v malém fotbalu. Novinkou je workout s opravdovými profesionály z Movement Therapy.

Dvě věci, díky kterým uspějete, ať už budou technologie umět cokoli

S rostoucím množstvím úkolů, informací, aplikací, dotazů a povinností mě jeden takový den přiměl k zamyšlení. S úlekem jsem si uvědomila, že **v pomalejší době vlastně už nikdy žít nebudeme...**

A že buď si budeme po zbytek života stěžovat (můžeme s tím nesouhlasit, můžeme o tom dokonce vést spory). Anebo se budeme snažit ten svět pochopit a uděláme si z technologií dobrého pomocníka, nikoli pána. Nebyla jsem příznivcem technologií. Dlouhou dobu jsem měla za to, že videa odnaučují lidi číst a zvětšují jejich pohodlnost. Setkala jsem se však s lidmi, kteří ukazují (nejen) podnikatelům, jak z moderních technologií udělat dalšího člena vašeho pracovního týmu. A dostala nálož informací i naději, která mě přiměla změnit postoj.

Lidstvo je staré dva miliony let. Zemědělská revoluce proběhla před 20 000 lety. To je pouhé 1 % lidské historie.

Průmyslová revoluce je stará 200 let. To je 0,01 % lidské historie. Digitální revoluce je stará pouhých 30 let. To je 0,0015 % lidské historie. Pokud bychom vzali člověka z doby 12 000 let př. n. l. a přenesli jej do roku 1700, byl by překvapen, ale zorientoval by se. Totéž člověk z roku 1900 v roce 1980. Ale kdybychom vzali takového Johna Lennona nebo Boba Marleyho a přenesli je do srpna 2019, doby podcastů, bezdrátových sluchátek, virtuální reality, dronů, autonomních aut a aplikací snad na všechno, co si dovedete i nedovedete představit, nestačili by se divit.

Žijeme zkrátka v exponenciální době, ale náš mozek se vyvíjel lineárně a s takovým přívalem všeho si ne vždy dovede poradit. Lidé jsou „urozhodovaní“ množstvím nabídky i v základních věcech, jako je třeba pečivo. Téměř ve všem má člověk pocit, že je třeba být specialistou – proto roste objem videí a audiomateriálu. Potřebujeme rychle vyhodnotit mnoho informací a udělat rozhodnutí. Každé dva roky se zdvojnásobí množství vytištěných knih. To je gigantický objem dat a vědění. V populaci roste frustrace z množství změn a obavy o vývoj budoucích profesí, které vykonáváme (o vzdělání našich dětí a jejich smysluplné přípravě na budoucnost

ani nemluvě). Ještě v roce 2002 byla jedna z nejvyhledávanějších pozic asistentka a stačily jí k uplatnění základy práce s počítačem a znalost alespoň jednoho světového jazyka.

Dnes najdete profese jako on-line učitelé, bioinformatici, inženýři energetických zdrojů, specialisté na kybernetickou bezpečnost a mnoho dalších. Řada profesí do 10 let, možná i dříve, zřejmě zanikne. Namátkou: odborní administrativní pracovníci, horníci, revizoři, likvidátoři pojistných událostí, poštovní doručovatelé, pracovníci podatelny a mnoho dalších.

Logicky s rozvojem technologií ale vznikne mnoho nových profesí nejen v oblasti správy dat, vývoje aplikací. Už nyní lze vyzkoušet třeba prezentační dovednosti ve virtuální realitě a mnoho dalšího. Do budoucna budou potřeba profese spojené se stárnutím populace – lékaři, ošetřovatelé, pomocníci. Bude přibývat programátorů, údržbářů chytrých domácností, zahradníků městské zeleně...

Jak se vlnou změn a inovací nenechat smést, ale dál s nadějí hledět do budoucna a těšit se na pokroky v lékařství, materiálech, rozvoj nových oborů?

1. Jedinou jistotou do budoucna je kontinuální vzdělávání včetně moderních technologií. Rozumně držet krok s dobou, sledovat trendy. Firmy samy budou vývojem trhu tlačeny do toho, aby od prvopočátku rozvíjely dovednosti svých lidí – čím více do nich nainvestují, tím více si budou hlídat, aby neodešli.
2. Ať už pracujete kdekoli, rozvíjejte své komunikační dovednosti – nakonec vždycky komunikuje člověk s člověkem. To je vaše pojistka na pracovním trhu, protože schopnost zaujmout protistranu bude stále důležitější!

Gabriela Milfortová

Budte hrdí, pokud máte v rodině obchodníka. Po krizi v roce 1933 šlo o nejrychleji rostoucí odvětví vůbec. A dnes je tomu zrovna tak. Lidé se budou stále více obracet na specialisty, protože chtějí mít čas žít své životy, ne kvůli psím granulím strávit den u počítače a číst stovky recenzí. Technologie jsou báječné, když se s nimi naučíme zacházet, a to včetně toho, kdy je máme vypnout. A přečíst si třeba GMAG.

Francouzská excelence – numismatický i umělecký skvost

Investiční mince jsou zajímavým doplňkem každého finančního portfolia. Kromě ceny kovu v sobě nesou (až na malé výjimky) i nominální, uměleckou a sběratelskou hodnotu. A každá mince má také svůj příběh...

Francouzská excelence je exkluzivní edice francouzské mincovny Monnaie de Paris. Emise je krásnou ukázkou propojení vrcholného numismatického a šperkařského řemesla.

Monnaie de Paris je jedna z nejstarších a nejprestižnějších mincoven světa, její historie se píše již více než 1 100 let. Byla založena v roce 864 králem Karlem II. Holým a je jednou z nejstarších francouzských institucí. Kromě ražby mincí se dnes věnuje boji proti padělkům a výrobě puncovních nástrojů. Na evropské úrovni zkoumá a klasifikuje padělané mince z celé eurozóny.

Každý rok Monnaie de Paris spojí své síly s vybranou francouzskou společností a vytvoří zajímavé série mincí. V roce 2016 byla ke spolupráci vybrána firma Van Cleef & Arpels, vážený šperkařský dům, založený v roce 1906. Na začátku této legendární značky stál milostný příběh mezi synem brusiče diamantů Alfredem Van Cleefem a dcerou obchodníka s diamanty Esther Arpelsovou. Společně se nejen svými jmény zapsali do

historie šperkařského průmyslu. Inspiraci pro své legendární šperky hledali ve flóře i fauně. Nedílnou součástí tvorby jsou tedy i nejrozmanitější podoby květů z drahých kovů a vzácných kamenů.

Přírodními prvky se inspirovala i řada Francouzská excelence. Uncová mince má tvar čtyřlístku a její lícovou stranu zdobí ruce, které si předávají drahokamy. Dalšími motivy jsou květiny a motýli, precizně zpracované do posledního detailu. Mince jsou dodávány v dárkové etuji s certifikátem autentičnosti a mají přísně omezený náklad.

Je čas na změnu investiční strategie!

Prodávejte dluhopisy a nakupujte zlato, radí americký časopis Forbes a vyjmenovává několik zásadních důvodů, proč je právě nyní ten správný čas.

Zlato je bezpečnou investicí se značným potenciálem. Poté, co překonalo hranici 1 350 dolarů za unci, mu analytici předvídají růst přes 1 700 dolarů.

Většina státních bondů aktuálně nese záporné výnosy a v dalších letech se vzhledem k politice centrálních bank situace nijak nezlepší.

Americký prezident se snaží o slabý dolar, což cenu zlata potlačí dále vzhůru.

Dluhopisy jsou dnes mnohem rizikovější investicí než v roce 1981, zadlužení zemí rychle roste.

Centrální banky zlato masivně nakupují.

FED poprvé od krize snížil sazby a je připraven pokračovat

Americká centrální banka otáčí kormidlo, po svém zasedání 31. července poslala základní úrokovou sazbu dolů o čtvrt procentního bodu do rozpětí 2,00 až 2,25 procenta. Je to první snížení úroků od prosince 2008, kdy světová ekonomika čelila nejhorší krizi od třicátých let minulého století. Banka v prohlášení uvedla, že k rozhodnutí ji přiměly obavy o vývoj globální ekonomiky a mírná inflace v USA. Naznačila rovněž, že je připravena náklady na úvěry dále snížit, pokud to bude nutné.

FED v prosinci 2015 po téměř deseti letech obnovil zvyšování úroků. Od té doby sazby stouply devětkrát, z toho jen za loňský rok čtyřikrát. Původně se očekávalo, že zvyšování úroků bude pokračovat, na začátku tohoto roku ale FED cyklus zvyšování úrokových sazeb zastavil kvůli obavám ze zpomalení hospodářského růstu v USA i v zahraničí.

Cena zlata v den zasedání mírně poklesla, aby v následujících dnech pokořila další letošní rekord. Na začátku srpna překročilo hranici 1500 dolarů za troyskou unci, což znamená, že od začátku roku zhodnotilo už o více než 16 %. Růst stříbra je prozatím nenápadnější, od ledna vyšplhalo „jen“ o 10 %, o to více však může v budoucnu příjemně překvapit.

Rozšiřujeme naši podporu nadačním projektům

Úspěch naší společnosti nás zavazuje k tomu, abychom pomáhali těm, kteří v životě neměli takové štěstí. Rozhodli jsme se proto podporovat smysluplné nadační projekty, které stojí na straně slabších a skutečně potřebných.

Dva a půl roku Golden Gate podporovala nadaci Dobrý anděl, za tu dobu jsme na její konto zaslali více než 826 tisíc korun a pomohli desítkám rodin, které zasáhlo onkologické nebo jiné těžké onemocnění. Nyní jsme připravili změnu koncepce naší podpory charitativních organizací. Nově ji více přesuneme do regionů a necháme naše obchodní týmy rozhodnout, který projekt je nejvíce blízký jejich srdci.

K rozhodnutí změnit princip podpory nás inspirovali naši spolupracovníci, kteří sami z vlastních zdrojů podpořili místní projekty. Orlickoústecká kancelář věnovala 10 tisíc korun Charitě ČR, jež právě teď zažívá existenční potíže a celému segmentu domácí zdravotní péče hrozí kolaps. Tým z chomutovské kanceláře zase podpořil plavecké závody tělesně postižených s názvem Pohárek. Věnoval závodníkům nejen svůj čas a podporu, ale vítězům také stříbrné mince z Lunární série II s motivem zlatého prasátka v celkové hodnotě 15 tisíc korun.

GOLDEN GATE CZ a.s.

Václavské náměstí 1282/51

110 00 Praha 1

+420 840 888 999

+420 776 448 853

info@goldengate.cz

www.goldengate.cz